ଶ୍ୟାମ ବାବୁ ବର୍ମା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

8 ଫେବୃଆରୀ, 1994

[ଜେ. ଏସ୍. ବର୍ମା, ଏନ୍. ପି. ସିଂହ ଏବଂ ଏନ୍. ଭେଙ୍କଟଚଲା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ସେବା ଆଇନ:

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950: ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14, 16 - 'ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ ଦରମା' ର ନୀତି - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା, ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ପୁରୁଷଙ୍କ ସମାନତାରେ ଏହି ନୀତିର ପ୍ରୟୋଗକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି - ବେତନ ହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମାନ ସେବାର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଉପଲବ୍ଧ ଅଟେ

ଫାର୍ମାସି ଅଧିନିୟମ, 1948: ଧାରା 31 - ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀ-B - ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ଗୀକରଣ - ଖଣ୍ଡ (a) ରୁ ଖଣ୍ଡ (c) ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗ୍ୟତା ରଖିଥିବା ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟଙ୍କୁ 330-560 ଟଙ୍କା ବେତନ ହାରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି - ଯେଉଁମାନେ ଖଣ୍ଡ (d) ଅଧୀନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ 330-480 ଟଙ୍କା ବେତନ ହାରରେ ରଖାଯାଇଛି - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା, ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀ-B ମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତା ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇଟି ବର୍ଗର ବେତନ ହାରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାରେ ସରକାରଙ୍କର କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତର ରେଳବାଇ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ 130-240 ଟଙ୍କା ବେତନ ହାରରେ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଗ୍ରେଡ୍-B ଭାବରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ତୃତୀୟ ବେତନ ଆୟୋଗଙ୍କ ସୁପାରିଶ କ୍ରମେ, 1973 ମସିହା ଠାରୁ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଗ୍ରେଡ୍-B ଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ବେତନ ହାରର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ଫାର୍ମାସି ଅଧିନିୟମ, 1948ର ଧାରା 31ର ଖଣ୍ଡ (a) ରୁ ଖଣ୍ଡ (c) ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଗ୍ୟତା ରଖିଥିବା ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟଙ୍କୁ 330-560 ଟଙ୍କା ବେତନ ହାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଖଣ୍ଡ (d) ଅଧୀନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ 330-480 ଟଙ୍କା ବେତନ ହାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦିଓ ଧାରା 31 ର ଖଣ୍ଡ (d) ଅଧୀନରେ

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, 1973 ମସିହା ଠାରୁ ସଂଶୋଧିତ ହାରରେ 330-560 ଟଙ୍କା ପାଉଥିଲେ । 15.6.1984 ତାରିଖର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଫାର୍ମାସି ଅଧିନିୟମ, 1948 ର ଧାରା 31 ର ଖଣ୍ଡ (d) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଉଥିବାରୁ, ସେମାନଙ୍କର ଦରମା 330-560 ଟଙ୍କା ହାର ପରିବର୍ତ୍ତେ 330-480 ଟଙ୍କା ହାରରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 10 ବର୍ଷ ଚାକିରି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ସେମାନେ 330-560 ଟଙ୍କା ହାର ପାଇବାର ଥିଲା ।

ଏହି ଆଦେଶର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପିଛିଲା ଭାବରେ ବେତନ ହାରର ଅଚାନକ ହ୍ରାସ କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଆର୍ଥିକ କ୍ଷତିରେ ପକାଇନଥିଲା ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା; ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ମନମୁଖୀ ଏବଂ ଭେଦଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା ଏବଂ ଯେହେତୁ 330-560 ଟଙ୍କା ହାରରେ ଅନ୍ୟ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଗ୍ରେଡ୍-B ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଉଥିବା ସମାନ ପ୍ରକୃତିର କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନେ କରୁଥିଲେ, 'ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ ବେତନ' ନୀତି ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ 330-560 ଟଙ୍କାର ବେତନ ହାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ ।

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡିକର ଫଏସଲା କରି, ଏହି ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ: 1.1. ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 ର ଖଣ୍ଡ (a), (b) ଏବଂ (c) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଯୋଗ୍ୟତା ଧାରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ କେବଳ ଧାରା 31 ର ଖଣ୍ଡ (d) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ଥରେ ଏହା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଗଲେ ଯେ, ଧାରା 31 ର ଖଣ୍ଡ (a) ରୁ (c) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଯୋଗ୍ୟତା ରଖିଥିବା ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୃତୀୟ ବେତନ ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ପୃଥକ ବେତନ ହାର ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ସରକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ 1.1.1975 ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଆବେଦନକାରୀ ମାନେ ଉକ୍ତ ସମାନ ହାର ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । [705-D-H]

1.2. ବେତନ ହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମାନ ସେବାର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବଦା

ଉପଲବ୍ଧ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଧାରା 31 ନିଜେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଧାରଣା ପୋଷଣ କରିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଗ୍ରେଡ୍-B ଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୁଇଟି ବର୍ଗରେ ରଖିବା ଏବଂ ଦୁଇଟି ବେତନ ହାର ସ୍ଥିର କରିବାରେ ତୃତୀୟ ବେତନ ଆୟୋଗ କିମ୍ବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଠାରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ମିଳିବନାହିଁ । ଅଧିକାଂଶ ସେବାରେ, ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା, ଅଭିଜ୍ଞତା ସହିତ ବେତନ ହାର ଜଡିତ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଗୋଟିଏ ସେବା ପାଇଁ, ଉଚ୍ଚ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା କରି କେବଳ ଗୋଟିଏ ବେତନ ହାର ରହିବା ଉଚିତ୍ । [706-A-C]

2.1. ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଅସମାନତା, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ 'ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ ଦରମା' ନୀତିର ପ୍ରୟୋଗକୁ ବାଦ ଦେଇଥାଏ । କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ପ୍ରାୟ ସମାନ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା କିମ୍ବା ଅଭିଜ୍ଞତା ଉପରେ ଆଧାର କରି ବେତନ ହାର ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ଯାହା ବର୍ଗୀକରଣକୁ ଯଥାର୍ଥ କରେ । 'ସମାନ କାମ ପାଇଁ ସମାନ ଦରମା' ନୀତି ସ୍ୱତଃକୃତ କିମ୍ବା ନୈମିତ୍ତିକ ଢଙ୍ଗରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କେବଳ ଦୃଢ଼ କାରଣ ବ୍ୟତୀତ ଯାହା ବର୍ଗୀକରଣକୁ ଅଯୌକ୍ତିକ ବୋଲି ସୂଚିତ କରେ, କାର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟୟନ ଏବଂ ବିଶ୍ଳେଷଣ ପରେ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବର୍ଗୀକରଣକୁ ବାଧା ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ମଜୁରୀ କିମ୍ବା ଦରମା ପ୍ରଦାନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ପୃଥକ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାର କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଧାର ନଥିଲା । ତା'ପରେ ହିଁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦଭାବ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇପାରିବ । [706-E, F]

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ବନାମ *ପ୍ରମୋଦ ଭାର୍ତିଭେ,* [1993] 1 S.C.C. 539, ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।

2.2. ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାରେ, ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଗ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏକ ପୃଥକ ବର୍ଗର ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି, 'ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ ଦରମା' ନୀତି ଲାଗୁ କରିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନାହିଁ । ଦୁଇ ବର୍ଗର ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ 'ଗ୍ରେଡ୍-B' ଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ବେତନ ଲାଗୁ କରିବା ଲାଗି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ

ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରିତାର କୌଣସି ଉପାଦାନ ନାହିଁ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆହ୍ୱାନ କରି ଏହା ସମ୍ବିଧାନର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରୁନାହିଁ । [706-G, H; 707-A]

2.3. ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ନଥାଇ, 1973 ମସିହାରୁ 330-560 ଟଙ୍କା ହାର ପାଇଥିବାରୁ ଏବଂ 1.1.1973 ଠାରୁ ଲାଗୁ ସେହି ହାରକୁ 1984 ରେ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥିବାରୁ, 1.1.1973 ଠାରୁ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ତୃତୀୟ ବେତନ ଆୟୋଗର ସୁପାରିଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କେବଳ 330-480 ଟଙ୍କା ହାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ରାଶି ଆଦାୟ ନକରିବା କେବଳ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଉଚିତ୍ ହେବ । [707-B]

ଦେୱାନୀ ମୂଳ ଅଧିକାରିତା: ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 12897-12899/ 1984 ।

(ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ)

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜି. ବିଶ୍ୱନାଥ ଆୟାର, ଏସ୍. ଏନ୍. ସିଂହ, ବି. ଏମ୍. ଶର୍ମା ଏବଂ ଏମ୍. ଏଲ୍. ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସି. ଭି. ସୁବ୍ବା ରାଓ ଏବଂ ହେମନ୍ତ ଶର୍ମା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏନ୍. ପି. ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । 1. ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଆବେଦନ ଗୁଡ଼ିକ ତିନି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି, ଯାହା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଡାକ୍ତରଖାନା (ଉତ୍ତର ରେଳବାଇ), ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର ମୁଖ୍ୟ ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା 15.6.1984 ତାରିଖର ଆଦେଶର ବୈଧତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛି ।

2. ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଫାର୍ମାସି ପରିଷଦର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହେବା ପରେ, ସେମାନଙ୍କୁ 130-240 ଟଙ୍କା ବେତନ ହାରରେ ଉତ୍ତର ରେଳବାଇ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । 1973 ମସିହାରୁ ଆବେଦନକାରୀ 330-560 ଟଙ୍କା ସଂଶୋଧିତ ହାରରେ ବେତନ ପାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । 330-560 ଟଙ୍କା ବେତନ ହାରରେ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଏକ

ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ 15.6.1984 ତାରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଫାର୍ମାସି ଅଧିନିୟମ, 1948 (ଏହା ପରେ 'ଅଧିନିୟମ' ଭାବରେ ସୂଚିତ) ର ଧାରା 31 ର ଖଣ୍ଡ (d) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । 1973 ମସିହା ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର ଦରମା 330-560 ଟଙ୍କା ପରିବର୍ତ୍ତେ 330-480 ଟଙ୍କା ହାରରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, 10 ବର୍ଷର ସେବା ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ସେମାନେ 330-560 ଟଙ୍କା ବେତନ ହାରରେ ଦରମା ପାଇବେ । ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ 10 ବର୍ଷର ସେବା ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ 330-560 ଟଙ୍କାର ବେତନ ହାରରେ ଦରମା ପାଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଉକ୍ତ ବେତନ ହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାର କିଛି ବର୍ଷ ପରେ ହଠାତ୍ ବେତନ ହାର 330-560 ଟଙ୍କାରୁ 330-480 ଟଙ୍କାକୁ ହ୍ରାସ କରାଯିବାରୁ ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କେବଳ ଆର୍ଥିକ ଭାବରେ ନୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି ।

3. ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ରେଳବାଇ ମଣ୍ଡଳୀର 12.8.1975 ତାରିଖର ଚିଠିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି 15.6.1984 ତାରିଖର ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶ ଜାରି କରା ଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 ଏବଂ 32 ର ଖଣ୍ଡ (a), (b) ଏବଂ (c) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଯୋଗ୍ୟତା ରଖି ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ହୋଇନଥିବା କାରଣରୁ, ତୃତୀୟ ବେତନ ଆୟୋଗଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନେ 330-560 ଟଙ୍କାର ବେତନ ହାରରେ ଦରମା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନଥିଲେ ଏବଂ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିବା ବେତନ ହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31ରେ କୁହାଯାଇଛି:

"31 -

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଅଠର ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇସାରିଛି, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ ପ୍ରଥମ ନଥିପତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ନାମ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଯଦି ସେ ରାଜ୍ୟରେ ରୁହନ୍ତି, କିମ୍ବା ଔଷଧ ବ୍ୟବସାୟ କିମ୍ବା ବୃତ୍ତି ଚଳାନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସେ -

(a) ଯଥାସ୍ଥିତି ଏକ ଭାରତୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଫାର୍ମାସି କିମ୍ବା ଫାର୍ମାସ୍ୟୁଟିକାଲ୍ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନରେ ଡିଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ଡିପ୍ଲୋମା କିମ୍ବା ରସାୟନବିଦ୍ ଏବଂ ଔଷଧ ବିକ୍ରି ଡିପ୍ଲୋମା କିମ୍ବା ଭାରତ ବାହାରେ ଏକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଗ୍ୟତା ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି, କିମ୍ବା

(b) ଫାର୍ମାସି କିମ୍ବା ଫାର୍ମାସ୍ୟୁଟିକାଲ୍ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନରେ ଡିଗ୍ରୀ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାରତୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଡାକ୍ତରଖାନା କିମ୍ବା ଚିକିତ୍ସାଳୟ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ଔଷଧ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପତ୍ର ଉପରେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଔଷଧ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଏ ଔଷଧର ଆମିଶ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ଅଛନ୍ତି, କିମ୍ବା

(ଗ) କମ୍ପାଉଣ୍ଡର କିମ୍ବା ଔଷଧ ବିତରଣକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବରେ ଏକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି, କିମ୍ବା

(d) ଏକ ଡାକ୍ତରଖାନା କିମ୍ବା ଚିକିତ୍ସାଳୟ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଧାରା 30ର ଉପ-ଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚିତ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ମୋଟ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ନିୟମିତ ଭାବେ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ପ୍ରେସକ୍ରିପସନରେ ଔଷଧ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥାଏ, ସେଠାରେ ଔଷଧର ଆମିଶ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ଅଛନ୍ତି ।"

4. ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇଟି ବର୍ଗରେ ବର୍ଗୀକୃତ କରି, ତୃତୀୟ ବେତନ ଆୟୋଗ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଗ୍ରେଡ୍-B ପାଇଁ ଦୁଇଟି ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାର ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଗ୍ରେଡ୍-B, ଯେଉଁମାନେ 130-240 ଟଙ୍କା ବେତନ ହାରରେ ଦରମା ପାଉଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇଟି ବର୍ଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଦୁଇଟି ବେତନ ହାର ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:-

	ମୂଳ ବେତନ ହାର	ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାର	ଯୋଗ୍ୟତା
ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଗ୍ରେଡ୍	130-240	330-10-380-	ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

B		EB-12-500-EB-15-560	ଯୋଗ୍ୟତାପ୍ରାପ୍ତ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଫାର୍ମାସି ଅଧିନିୟମ 1948 ର ଧାରା 31 ଏବଂ 32 ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଯୋଗ୍ୟତା ରଖନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେହି ମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଇ ଯେଉଁମାନେ ଫାର୍ମାସି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 ର ଖଣ୍ଡ (d) ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି
ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଗ୍ରେଡ୍ B	130-240	330-8-370-10-400-EB-10-480।	ଯୋଗ୍ୟତା ନଥିବା ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 ର ଖଣ୍ଡ (d) ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କିମ୍ବା ଯେଉଁମାନେ ସେହି ଖଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକରଣଯୋଗ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟତା ଧାରଣ କରିଥିବେ

ଉକ୍ତ ସୁପାରିଶକୁ 1.1.1973 ମସିହା ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯୋଗ୍ୟତା ନଥିବା ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 ର ଖଣ୍ଡ (d) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । 1.1.1973 ତାରିଖ ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ସୁପାରିଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ 330-480 ଟଙ୍କା ବେତନ ହାରରେ ଦରମା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ 330-560 ଟଙ୍କା ବେତନ ହାରରେ ଦରମା ପାଉଥିଲେ, ଯାହା ଯୋଗ୍ୟ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 ର ଖଣ୍ଡ (d) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଇ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 ଏବଂ 32 ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ।

5. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦିଓ ସେମାନେ ଧାରା 31 ର ଖଣ୍ଡ (d) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସମଗ୍ର ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 ଏବଂ 32 ଖଣ୍ଡ (a) ରୁ (c) ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ସମାନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ 1973 ଠାରୁ ସେହି ସମାନ ବେତନ ପାଉଥିଲେ, 15.6.1984 ତାରିଖର ଆଦେଶ, ଯାହା ପିଛିଲା ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ବେତନ ହାରକୁ 330-560 ଟଙ୍କାରୁ 330-480 ହ୍ରାସ କରିଥିଲା, ମନମୁଖୀ ଏବଂ ଭେଦଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା ।

6. ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି ସମୟରେ, ଏହା ଏକ ସ୍ୱୀକୃତ ସ୍ଥିତି ଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 ର ଖଣ୍ଡ (a), (b) ଏବଂ (c) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଯୋଗ୍ୟତା ଧାରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ କେବଳ ଧାରା 31 ର ଖଣ୍ଡ (d) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ବେତନ ହାର ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ, ତୃତୀୟ ବେତନ ଆୟୋଗ ଗ୍ରେଡ୍ B ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ବର୍ଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯଥା - (i) ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ, ଯେଉଁମାନେ ଧାରା 31ର ଖଣ୍ଡ (a) ରୁ (c) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି, (ii) ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ, ଯେଉଁମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31ର ଖଣ୍ଡ (d) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ସେହି ସୁପାରିଶକୁ 1.1.1973 ତାରିଖ ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା । ସାଧାରଣ ଭାବରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ 330-560 ଟଙ୍କା ବେତନ ହାର ନୁହେଁ, ବରଂ 330-480 ଟଙ୍କା ବେତନ ହାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ 1973 ମସିହା ଠାରୁ ସେମାନେ 330-560 ଟଙ୍କାର ବେତନ ହାରରେ ଦରମା ପାଉଥିଲେ । ଥରେ ଏହା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଗଲେ ଯେ, ଧାରା 31 ର ଖଣ୍ଡ (a) ରୁ (c) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଯୋଗ୍ୟତା ରଖିଥିବା ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ

ତୃତୀୟ ବେତନ ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ପୃଥକ ବେତନ ହାର ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ସରକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ 1.1.1975 ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ, ଆମେ ବୁଝିବାରେ ବିଫଳ ହେଉଛୁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମାନ ବର୍ଗର ନୁହଁନ୍ତି, ଆବେଦନକାରୀମାନେ କିପରି ଉକ୍ତ ସମାନ ହାର ଦାବି କରିପାରିବେ ।

7. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି କରିବାର ଆଧାର ହେଉଛି ଯେ 1.1.1973 ପୂର୍ବରୁ ସେହି ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେଉଁମାନେ ଧାରା 31ର ଖଣ୍ଡ (a) ରୁ (c) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଧାରା 31ର ଖଣ୍ଡ (d) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଖଣ୍ଡ (a) ରୁ (c) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଯୋଗ୍ୟତା ନଥିଲା, କେବଳ 130-240 ଟଙ୍କାର ଗୋଟିଏ ବେତନ ହାର ଥିଲା । ବେତନ ହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମାନ ସେବାର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଉପଲବ୍ଧ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଧାରା 31 ନିଜେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଧାରଣା ପୋଷଣ କରିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଗ୍ରେଡ୍-B ଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୁଇଟି ବର୍ଗରେ ରଖିବା ଏବଂ ଦୁଇଟି ବେତନ ହାର ସ୍ଥିର କରିବାରେ ତୃତୀୟ ବେତନ ଆୟୋଗ କିମ୍ବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଠାରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ମିଳିବନାହିଁ । ଅଧିକାଂଶ ସେବାରେ, ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା, ଅଭିଜ୍ଞତା ସହିତ ବେତନ ହାର ଜଡିତ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଗୋଟିଏ ସେବା ପାଇଁ, ଉଚ୍ଚ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା କରି କେବଳ ଗୋଟିଏ ବେତନ ହାର ରହିବା ଉଚିତ୍ ।

8. ଏହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ 'ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ ବେତନ' ନୀତି ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ 330-560 ଟଙ୍କାର ବେତନ ହାରରେ ଦରମା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ସମାନ ପ୍ରକୃତିର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ଯାହା 330-560 ଟଙ୍କା ହାରରେ ବେତନ ପାଉଥିବା ଅନ୍ୟ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଗ୍ରେଡ୍-B ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଉଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ପ୍ରାୟ ସମାନ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା କିମ୍ବା ଅଭିଜ୍ଞତା ଉପରେ ଆଧାର କରି ବେତନ ହାର ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ଯାହା ବର୍ଗୀକରଣକୁ ଯଥାର୍ଥ କରେ । 'ସମାନ କାମ ପାଇଁ ସମାନ ଦରମା' ନୀତି ସ୍ୱତଃକୃତ କିମ୍ବା ନୈମିତ୍ତିକ ଢଙ୍ଗରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କେବଳ ଦୃଢ଼ କାରଣ ବ୍ୟତୀତ ଯାହା

ବର୍ଗୀକରଣକୁ ଅଯୌକ୍ତିକ ବୋଲି ସୂଚିତ କରେ, କାର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟୟନ ଏବଂ ବିଶ୍ଲେଷଣ ପରେ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବର୍ଗୀକରଣକୁ ବାଧା ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଅସମାନତା, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ 'ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ ଦରମା' ନୀତିର ପ୍ରୟୋଗକୁ ବାଦ ଦେଇଥାଏ । *ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ* ବନାମ *ପ୍ରମୋଦ ଭାରତୀୟ*, [1993] 1 S.C.C. 539 ମାମଲା ରେ 'ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ ଦରମା' ର ନୀତିକୁ ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଛି । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ମଜୁରୀ କିମ୍ବା ଦରମା ପ୍ରଦାନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ପୃଥକ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାର କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଧାର ନଥିଲା । ତା'ପରେ ହିଁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦଭାବ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇପାରିବ ।

9. ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଗୁଡିକରେ, ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଗ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏକ ପୃଥକ ବର୍ଗର ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି, 'ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ ଦରମା' ନୀତି ଲାଗୁ କରିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନାହିଁ । ଆମ ମତରେ, ଦୁଇ ବର୍ଗର ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଗ୍ରେଡ୍-B ଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ବେତନ ଲାଗୁ କରିବା ଲାଗି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରିତାର କୌଣସି ଉପାଦାନ ନାହିଁ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆହ୍ୱାନ କରି ଏହା ସମ୍ବିଧାନର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରୁନାହିଁ ।

10. ଯଦିଓ ଆମେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛୁ ଯେ 1.1.1973 ଠାରୁ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ତୃତୀୟ ବେତନ ଆୟୋଗର ସୁପାରିଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କେବଳ 330-480 ଟଙ୍କା ହାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ ଏବଂ କେବଳ 10 ବର୍ଷର ଅବଧି ପରେ, ସେମାନେ 330-560 ଟଙ୍କା ବେତନ ହାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ନଥାଇ ଏବଂ 1.1.1973 ଠାରୁ ଲାଗୁ ସେହି ହାରକୁ 1984 ରେ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥିବାରୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ରାଶି ଆଦାୟ ନକରିବା କେବଳ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଉଚିତ୍ ହେବ । ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରୁଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ରାଶି ପୁନରୁଦ୍ଧାର କିମ୍ବା ସମାଯୋଜନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, କାରଣ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦୋଷ ହେତୁ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଦାୟୀ ନୁହଁନ୍ତି ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଆଂଶିକ ଭାବେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଏନ୍. ପି. ଭି. ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଫଏସଲା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ